

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000286/2019
ORIGEN: 4000009/2019 - 00
NIG: 5300542120190000102

PARTS:

Apel·lant : Sra. **CDAR**
Procurador : Sra. **AHD**
Advocat : Sra. **LLA**

Apel·lat : Sr. **DVM**

Part : **MINISTERI FISCAL**

AUTE 076-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIÈRE**

Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**
Sr. **JAUME TOR PORTA**

Andorra la Vella, el 30 de juny del 2020

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Per escrit de 20 de desembre del 2018 la representació processal de la Sra. CDAR, va formular demanda d'adopció de mesures provisionals, a tramitar pel procediment de l'article 63 de la Llei qualificada del matrimoni i, relatives a la pàtria potestat i, guarda i custòdia de la menor M, fruit d'ambdós; els contactes paternofillials –quina suspensió interessava; i, la modificació de la pensió alimentosa i, despeses extraordinàries, establerts en la Sentència de 2 de novembre del 2017.

Segon.- En data 5-4-2019, es duia a terme la compareixença prevista en l'article 63 de la Llei qualificada del matrimoni, sense l'assistència del Sr. DVM, el quin estava degudament citat, procedint-se de conformitat amb l'article 63.6 de l'esmentada Llei a escoltar les al·legacions de la Sra. CDAR, assistida de la seva lletrada i, del Magnífic Ministeri Fiscal.

Tercer.- Practicats els mitjans de prova, en data 5-4-2019 requeia Aute amb la següent part decisòria:

“Inadmetre, per inadequació de procediment, la demanda de suspensió del règim de visites establert en favor del Sr. DVM per Sentència del 2 de novembre del 2017 i; a l'ensem desestimar la demanda d'adopció de mesures provisionals interposada per la Sra. CDAR a l'atenció del Sr. DVM en data 20 de desembre del 2018 i, sense efectuar especial condemna en costes”.

Quart.- Contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la Sra. CDAR i mitjançant escrit de conclusions presentat en aquesta alçada interessa que es dicti Resolució que, amb revocació de la decisió adoptada, es disposi la suspensió del règim de visites atorgat en favor del Sr. DVM en favor de la seva filla disposat per Sentència de 2-11-2017.

El Ministeri Fiscal s'ha oposat al recurs d'apel·lació articulat.

El Sr. DVM no ha presentat escrit de conclusions responsives.

Cinquè.- Les parts han renunciat a la celebració del tràmit de vista oral en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- ANTECEDENTS D'INTERÈS

Per Sentència de data 2-11-2017 dictada en el procediment 3000344/2017 s'homologaven els acords adoptats pels Srs. DVM i CDAR, establint-se unes mesures definitives en relació a la seva filla M, que en essència consistien en que la pàtria potestat era exercida de manera conjunta per ambdós progenitors, s'atribuïa a la mare la seva guarda i custòdia i es fixava, en benefici del pare un règim de visites, una contribució en els aliments a alçada de 350.- € mensuals i el pagament del 60% de les despeses extraordinàries de la menor.

El dia 1-2-2018, la Sra. CDAR articulava demanda de modificació parcial de les mesures paternofilials establertes. Quan aquest procediment es trobava en fase de proves, la mare articulava una nova demanda a l'empara per analogia del procediment previst en l'art. 63.7 de la LQM, en que en essència demanava la suspensió del règim de visites de que gaudia el pare fins a que aquest acredités que disposava d'un domicili adequat a Andorra per a poder gaudir d'un règim de visites amb la menor, tot i acreditant que aquest disposava de les condicions exigides per aquesta finalitat i això fins a que els experts poguessin considerar que la menor no es trobava en una situació de risc en companyia del pare i que el seu domicili a Andorra era adequat i que proposessin unes pautes per a restablir els contactes. Coetàniament interessava l'increment de la pensió d'aliments fixada.

L'òrgan judicial d'instància decideix inadmetre la demanda articulada en relació a la suspensió del règim de visites en considerar que el procediment triat era inadequat. Alhora desestima la demanda d'adopció de mesures provisionals.

La representació processal de la recurrent s'alça contra la decisió d'instància exclusivament però en l'apartat que inadmet la suspensió del règim de visites articulat amb fonament als motius de recurs que s'exposen en l'apartat següent.

Segon.- Refereix que mentre el procediment de modificació de mesures es trobava en curs, va intervenir una circumstància que modificava l'objecte del litigi de manera substancial atès que el Sr. DVM va abandonar el Principat d'Andorra. Aquesta nova realitat justificava, al seu criteri, que a l'empara dels termes de l'art. 63.7 de la LQM i en el marc del procediment judicial en modificació de mesures es presentés una

sol·licitud encaminada a regular la nova situació concurrent. Afegia que el procediment emprat resultava absolutament respectuós amb els drets de la contrapart atès que en el procediment de modificació la fase d'al·legacions ja havia clos i que era necessari adoptar les mesures escaients a regular la nova situació existent en relació als contactes entre pare i filla que des de que el primer va marxar d'Andorra eren inexistents. Finalment afegia que les indicacions contingudes en l'Aute TSJC-303/2018 dictat per la Sala en que la resolució d'instància es fonamentava no resultaven extrapolables al supòsit examinat en ser les circumstàncies en que aquest es va originar diferents.

Tercer.- Hem d'observar amb caràcter preliminar com l'objecte del recurs d'apel·lació es ceneix exclusivament en discutir la decisió de declarar la inadmissió per inadequació de procediment, de la pretensió de suspendre el règim de visites de que el Sr. DVM gaudeix en relació a la seva filla menor, raonant-se que la llera processal adequada per a examinar aquesta pretensió corresponia a l'incident d'execució de la Sentència que les establia. La resta de pronunciaments continguts en l'Aute dictat no són objecte de recurs i per tant aquests pronunciaments no seran revisats per la Sala.

La determinació de la llera processal idònia per a acordar una suspensió de règim de visites envers el progenitor no custodi quan existia un pronunciament judicial previ que les estableix ha fet l'objecte de diferents pronunciaments per part de la Sala. En la resolució de 28-3-2019 (rotlle TSJC-449/2018) sosteníem: *“Aquesta Sala ha pogut incidir en la diferència existent, entre el procediment de modificació de mesures definitives i el procediment d'execució (en aquest sentit vegi's la Sentència de 27-3-2014 rotlle TSJC-360/2013 i l'Aute de 12-12-2017 rotlle TSJC-315/2017 ...), establint que el procediment d'execució és la via escaient per a examinar les situacions d'incompliment de les mesures econòmiques o personals establertes pels òrgans judicials amb la finalitat de reconduir la situació a aquella que va ser decidida. En canvi, quan s'insta un procediment de modificació de mesures el que es pretén és substituir les mesures judicialment decidides (o alguna d'elles) quan ha pogut intervenir una variació significativa de les circumstàncies existents”*. En sentit anàleg, en l'Aute de 17-12-2019 (TSJC-287/2019), indicàvem que la mare: *“En cap cas interessa la supressió o extinció del règim de visites reconegut al pare, de manera que per la naturalesa transitòria i provisional que cal associar a tota sol·licitud de suspensió, la mateixa té vocació a normalitzar la relació entre pare i filla a través de l'ampli espectre, quant a competències, de que pot disposar el Batlle amb la perspectiva de restablir les mesures definitives*

decidides per Sentència”, considerant-se que “el procediment de l’incident d’execució de Sentència esdevé la llera processal adequada”.

En el concret supòsit examinat, s’infereix de l’escrit rector de la recurrent que el que es pretén és la suspensió del règim de visites amb adopció de determinades precaucions per mentre que no es pugui confirmar que el seu exercici per part del pare no suposa cap mena de dificultat per la filla menor. Es tracta per tant d’una mesura de naturalesa transitòria i amb vocació a ser provisional que s’ha de tutelar en el marc de l’execució del procediment en què el règim de visites va ser establert. Només quan les pretensions de la part corresponguin a modificacions perennes de les mesures inicials, aquestes s’hauran de tutelar a través d’un nou procediment de modificació de mesures.

Quart.- En conseqüència escaurà desestimar el recurs d’apel·lació plantejat, tot i confirmant-se l’Aute de data 5-4-2019 en tots els seus extrems.

Atesa la naturalesa familiar dels interessos depurats en el present litigi, no ha de fer-se pronunciament en relació a els costes ocasionades.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d’Andorra, ha pres la següent

DECISIÓN

DESESTIMAR el recurs d’apel·lació articulat per la representació processal de la Sra. CDAR contra l’Aute dictat 5-4-2019 que confirmem íntegrament. I sense fer pronunciament al respecte de les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-